

Роман Олексенко
Ірина Колокольчикова
Ганна Ортіна
Олена Сизоненко

Таврійський державний агротехнологічний університет (м. Мелітополь)

ДО РЕЛІГІЙНОГО ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ НЕРІВНОСТІ

Релігія була і є вирішальним мотивом та імпульсом у багатьох соціально-історичних рухах і процесах. Прийняття Азією буддизму, поширення християнства в Європі, експансія ісламу, реформація католицизму стали в житті людства віхами, які значною мірою визначили масштаби, темпи, тенденції світового розвитку. Понад два тисячоліття релігія була головною формою суспільної свідомості.

Співіснування в одному культурному просторі величезної кількості релігійних форм, поява нових нетрадиційних релігійних рухів та екзотичних індивідуальних форм релігії, ескалація актів тероризму і війн на релігійному ґрунті, використання релігійних почуттів і міжконфесійних відносин у політичних технологіях вказують на багатоаспектність релігійності та визначає необхідність дослідження релігії як універсального антропологічного феномену, що складається з окремих сутнісних елементів, характерних для кожної людини, для будь-якого суспільства та культури.[1,с. 6-7]

Наука про релігії світу, про релігійні традиції та вірування є однією з найбільш відкритих до діалогу з різними галузями знань – соціології, філософії, психології, історії. І гендерний підхід тут не є винятком, про що свідчать останні наукові публікації у сфері релігієзнавства. Хоча донедавна можна було заперечити будь-який зв'язок гендеру та релігії. Завдяки сучасним міждисциплінарним науковим дослідженням став очевидним той факт, що вся світова культура, базується на опозиції «чоловіче – жіноче».[2, с. 143-148]

Місце та роль жінок в християнстві історично змінювалися з часів церкви Нового Завіту в третьому столітті.[4] Це особливо простежується в питаннях шлюбу та офіційних посад в деяких християнських конфесіях, церквах і інших організаціях. Багато керівних ролей в організованій церкві були заборонені жінкам. У римсько-католицькій та православній церквах тільки чоловіки мають можливість працювати на керівних посадах, таких як папа, патріарх і єпископ. Жінки можуть служити абатами.

Християнство, зокрема католицизм, усіма силами відстоює в жінці жіночність. [3]Фемінізм, у значенні прирівняти жінку до чоловіка, є категорично неприйнятним християнством. Жінці не потрібно шукати схожості з чоловіком, вона сама по собі є особистістю, а якщо вона ще й реалізує себе як мати, то це і є те справжнє повноцінне життя, до якого підштовхує нас церква. [5, с.133]

У суспільстві підміна понять сталася й у відносинах між чоловіком і жінкою. Жінка, переймаючи звички, вчинки та стиль життя від сильної статі, відходить від жіночності та стає мужньою. Раніше місія жінки зводилася до шлюбу, народженню та вихованню дітей. Сім'ї були багатодітними, а сьогодні жінки народжують одного або двох дітей, і вже через рік виходять на роботу. Нерідкі випадки, коли дружина заробляє більше, займає вищу посаду, а чоловік бере на себе домашні клопоти. Цікаво, що жіночність слабкої статі не йде безслідно. Її приміряють чоловіки, але в спотвореному вигляді. М'якість дівчат переходить в м'якотілість, увага до деталей виражається в дріб'язковості. Свобода в особистому житті збільшила кількість розлучень.

Кількість розлучень у країнах ЄС зросла з понад 615,3 тис. у 1975 році, до понад 1,01 млн. у 2010-му. Відтоді показник потроху зменшувався і на 2015 рік склав неповні 946 тис. Це означає, що в середньому в Європі одне подружжя розлучається кожні 30 секунд, а судових рішень про розлучення щодня нотується понад 2,59 тис. Це визнано першою причиною браку стабільності сім'ї. У 1980-2015 роках у Європі зафіксовано понад 30,8 млн.

розлучень. Найбільше кількість розлучень зростає в Іспанії, Італії, Німеччині — і, хоч як дивно, у Польщі. Крім того, дедалі частіше розлучаються молоді подружжя. За даними з 2015 року, кожна сьома пара вирішує розлучитися менше ніж після 5 років подружнього зв'язку, а чверть подружжів, які розпадаються, це зв'язки тривалістю 5-9 років. Як наголошують автори рапорту, в 1975 році в Європі розпадалося одне з восьми подружжів, а в 2015 — одне з трьох. За статистикою, найбільше розлучень у Португалії (72%), Люксембургу (66%) та Бельгії (61%), а найменше на Мальті (12%), в Ірландії (15%) та Румунії (25%). Абсолютний лідер з розлучень в Європі - Україна, тут на 1000 жителів припадає 5,3. [6]

З одного боку досягнення гендерної рівності надає жінкам можливість навчатись, працювати, будувати кар'єру, розвиватися та реалізовувати себе на рівні з чоловіками, що є позитивним фактором, особливо в країнах Сходу, де простежують високий показник гендерної нерівності. Однак, з іншого боку, в країнах Заходу спостерігається абсолютно протилежна ситуація. Явно виражена емансипація жінок проявляється в глобальних негативних явищах, таких як викорінення цінностей сім'ї, зниження рівня народжуваності, підвищення рівня смертності на планеті та старіння нації.

Список використаних джерел

1. Ларіонова В. К. Філософія релігії. Посібник. – Івано-Франківськ: Видавництво «Гостинець», 2004 – 148 с.
2. Маслова Ю. П. Релігійно-міфологічне підґрунтя гендерних стереотипів. Серія «Історичне релігієзнавство». Випуск №3. 2010. – с. 143-148
3. Олексенко Р. І. Релігійна соціалізація особистості підприємця / Р. І. Олексенко // Гілея: науковий вісник. - 2015. - Вип. 99. - С. 230-233.
4. Олексенко Р. І. Міфо-релігійні фактори утвердження філософії ринкових відносин / Р. І. Олексенко // Грані. - 2015. - № 9. - С. 118- 123.
5. Иоанн Павел II. Идите с миром. Дар бессмертной любви / Перев.с англ. – М.: ООО Издательский дом"София", 2004. – 208 с.
6. Становище сім'ї в Європі: статистика, що б'є на сполох Джерело: CREDO: <http://credo.pro>